

Ryszard Wołagiewicz

Grzybnica, gm. Manowo, woj. koszalińskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 129

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

to 1,5 ha. Pole orne nawarstwiło się na rumowisko pieca chlebowego zawierającego spieczone fragmenty naczyń z brzegami facetowanymi /faza A3 lub B1/. Dzięki stratygrafii /piec z fazy A3-B1' oraz kurhany z fazy C1/ pole orne posiada pewną metrykę chronologiczną i było uprawiane najwcześniej w ciągu fazy B1, najpóźniej w ciągu fazy B2, a więc w ciągu stulecia od połowy I do połowy II wieku n.e.

W wyniku systematycznych badań prowadzonych w latach 1973-1976 zbadano całkowicie cmentarzysko kurhanowe i rozkopano 30 mogił. Rozpiętość chronologiczna tego cmentarzyska obejmuje fazy B1-B2/C1 /C1a/. Próbne badania na sąsiadującym cmentarzysku płaskim dały wynik negatywny. Najprawdopodobniej zostało ono zniszczone przy budowie autostrady.

Ogólne wyniki badań są następujące: cmentarz płaski został założony w późnej fazie młodszego okresu przedrzymskiego /A3/. Z tego czasu pochodzi piec chlebowy usytuowany na peryferiach osady. W ciągu okresu rzymskiego począwszy od fazy B1 poza cmentarzyskiem płaskim rozpoczęto sypanie kurhanów, a peryferię osady zamieniono na pole orne. W końcu fazy B2 pole zamieniono na ugór i włączono do nekropolii. Najpóźniejsze pochówki na cmentarzysku płaskim i kurhanowym pochodzą z fazy C1a.

Materiały znajdują się w Muzeum Narodowym w Szczecinie.

Badania zakończono.

GRZYBNICA, gm. Manowo
woj. koszalińskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Koszalinie

Badania prowadził mgr Ryszard Wołagiewicz. Finansował WKZ w Koszalinie. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z kręgami kamiennymi kultury wielbarskiej z okresu wpływów rzymskich.

Zbadano kurhan nr 10 i krąg nr III. Kurhan posiadał bruk kamienny o średnicy 9 m i pochówek szkieletowy zorientowany na linii północ-południe z odchyleniem na zachód. Krąg posiadał stojące na obwodzie głazy obłożone polnymi kamieniami, piaszczyste kolisko i stelę pośrodku. Pód stelą znajdował się pochówek szkieletowy bez wyposażenia. Przeprowadzono badania geofizyczne, którymi objęto teren zagłębienia pojedynczych głazów i skupisk kamieni polnych - domniemyanych dalszych kręgów i pochówków.

Badania będą kontynuowane.